

talía teatro

UN DEUS SALVAXE

DE
YASMINA REZA

CON
MARÍA ORDÓÑEZ, DANI TRILLO, MARTA LADO E TOÑO CASAIS

DIRECCIÓN
ARTUR TRILLO

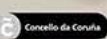
AXENCIA GALEGA
DAS INDUSTRIAS
CULTURAIS

Deputación
DA CORUÑA

Escena Galega

Unha sátira áxil e mordaz que explora con certo humor e ironía as fraquezas humanas.

presentación

En Talía Teatro seguimos traballando con ilusión e dedicación para levar ás táboas historias que conecten co público.

Esta vez, trátase da obra *Un deus salvaxe*, de Yasmina Reza, tantas veces levada a escena. Este espectáculo presenta unha sátira áxil e mordaz que explora con certo humor e ironía as fraquezas humanas e as tensións latentes nas relacións persoais e sociais.

A dirección estará a cargo de Artur Trillo, quen liderará un elenco de luxo formado por María Ordoñez, Dani Trillo, Marta Lado e Toño Casais.

Con esta montaxe, Talía Teatro reafirma o seu compromiso coa creación dun teatro de calidade, relevante e comprometido co público galego.

Un espectáculo que conta coa axuda á creación escénica da Axencia Galega das Industrias Culturais (AGADIC) na modalidade Plurianual

a autora: Yasmina Reza

Yasmina Reza é unha das voces máis destacadas do teatro contemporáneo. Nacida en París en 1959, de orixe xudía-iraní, Yasmina Reza captura como ninguén a complexidade das relacións humanas, mergullándose nos conflitos cotiáns que revelan o absurdo e a profundidade da nosa existencia.

A súa obra "*Un deus salvaxe*" ("*Le Dieu du carnage*" no orixinal francés) é un exemplo perfecto do seu xenio. Neste texto, explora a fina liña entre a civilización e a barbarie, a través dun enfrontamento entre dúas parellas que se reúnen para resolver un conflito entre os seus fillos. O que comeza como un diálogo cordial desemboca nun caos, onde as máscaras caen e os instintos máis primarios saen á luz.

Yasmina Reza é mestra en crear diálogos afiados e situacións incómodas que nos fan rir e reflexionar á vez. Coa súa mirada implacable, convídanos a cuestionar: somos realmente tan diferentes do "deus salvaxe" que levamos dentro?

sinopse

Dous matrimonios, adultos e civilizados, atópanse para resolver un incidente protagonizado polos seus fillos pequenos: un deles partiulle dous dentes ao outro nunha pelexa no parque. Nada que uns pais civilizados non poidan resolver.

Con este sinxelo argumento, Yasmina Reza compón unha sátira da sociedade contemporánea e disecciona, con moito sentido do humor, as relacións de parella, a educación, a competitividade,... pero, sobre todo, o exceso de corrección política.

ficha artística e técnica

ELENCO

MARÍA ORDÓÑEZ

DANI TRILLO

MARTA LADO

TOÑO CASAIS

VERSIÓN

ARTUR TRILLO

ESCENOGRAFÍA e

ILUMINACIÓN

DANI TRILLO

VESTIARIO e MAQUILLAXE

MARTINA CAMBEIRO

MÚSICA ORIXINAL

MANU ABRALDES

PRODUCCIÓN

AURI FERREIRO e

ARTUR TRILLO

AXUDANTE DE DIRECCIÓN

DIEGO REY

DIRECCIÓN

ARTUR TRILLO

dirección ARTUR TRILLO

É un nome destacado do panorama teatral galego pola súa traxectoria como director, actor, autor e pola súa contribución á profesionalización do sector.

Como director da compañía Talía teatro está sempre atento a establecer pontes entre o público e o texto teatral, buscando sempre montaxes que dialoguen coa realidade actual.

Ao longo da súa carreira participou en numerosos proxectos teatrais, destacando a dirección de *Palabras encadeadas*, de Jordi Galcerán, polo que recibiu o premio María Casares.

o elenco

Marta Lado

Dani Trillo

María Ordóñez

Toño Casais

Un gran elenco do que podemos destacar a súa experiencia e traxectoria e unha capacidade única para conectar co público.

Marta Lado e Toño Casais veñen de recibir os premios María Casares a Mellor actriz protagonista e Mellor actor secundario, pola súa interpretación no espectáculo *Unha inimiga do pobo*.

os personaxes

Verónica. Son escritora e dedícome á documentación e á divulgación sobre temas relacionados coa arte africana, algo que me apaixona profundamente. Vivo co meu marido, Miguel, e o noso fillo, Brais, a quen queremos educar con valores como o respecto, a empatía e a responsabilidade social.

Non me gustan os conflitos, prefiro resolver as cousas de forma civilizada e razoada, polo que sempre tento manter a calma e buscar solucións equilibradas. Por iso, cando o noso fillo se viu involucrado nun desagradable incidente no parque —onde outro neno lle partiu dous dentes, Miguel e máis eu pensamos que o mellor sería reunirnos cos pais dese neno para aclarar a situación. Creo na importancia do diálogo e en que os adultos debemos dar exemplo aos nosos fillos, pero... confeso que non sempre é fácil manter o control cando as cousas se complican.

Non importa o que pase, sempre procuro actuar desde unha posición de xustiza e principios... aínda que, ás veces, as situacións me poñen a proba máis do que me gustaría.

Miguel. Son empresario e estou ao cargo dunha tenda de artigos domésticos. Non me complico a vida e gústame resolver as cousas de forma práctica, sen darlle moitas voltas. Vivo coa miña muller, Verónica, e o noso fillo, Brais. É un bo rapaz, aínda que ás veces, coma todos, métese en algún problema.

Cando soubemos que a Brais lle partiran os dentes no parque, pensei que o mellor era solucionar o asunto con sensatez, falando cos pais do outro rapaz para deixar todo claro. Non entendo a necesidade de dramatizar as cousas, e tampouco levo ben as discusións excesivamente intensas.

Son máis de deixar pasar algúns asuntos ou incluso rir un pouco de todo, aínda que iso non sempre gusta á miña muller.

A vida pode ser bastante absurda ás veces, non si? Pero se algo teño claro, é que non merece a pena tomalo todo tan en serio.

Ana. Son asesora en xestión de patrimonio, o que significa que me paso o día intentando que os meus clientes saiban onde e como investir os seus recursos. Vivo coa miña familia: o meu marido, Alberto, e o noso fillo, Iván, que é moi bo rapaz, aínda que ás veces pode perder o control, como lle pasou no incidente no parque.

Supoño que son bastante perfeccionista e trato de manter todo baixo control. Ás veces, o estrés e as situacións difíciles poden comigo, pero fago o que podo para manterme serena. Vir falar cos pais de Brais, o neno ao que Iván golpeou, paréceme o máis correcto. Pero entre nós, este tipo de encontros poden ser máis tensos do que imaxinaba.

Intento que todo saia ben, pero confeso que ás veces as cousas póñense de tal maneira que unha boa crise de nervios é inevitable. Supoño que hai límites para a miña paciencia.

Alberto. Son avogado e traballo como asesor legal dunha importante compañía farmacéutica. Gústame estar ao tanto de todo, aínda que admito que o meu traballo me absorbe demasiado. Non me separo do móbil porque sempre hai algo que atender. A miña muller, Ana, di que iso me volve distante, pero que lle vou facer? O traballo é o traballo.

En canto ao noso fillo, Iván, é un rapaz enérxico e algo impulsivo, pero tamén está aprendendo das súas accións. Que partira os dentes dun neno no parque non é ideal, pero tampouco creo que sexa para dramatizar. Viñemos a esta reunión cos pais do outro rapaz para arranxar as cousas de forma cordial, pero teño que dicir que ás veces os temas

se volven moito máis emocionais do necesario.

Non son fanático de falar en profundidade sobre sentimentos ou de alimentar debates interminables. O meu enfoque? Resolver rápido e seguir adiante, porque hai cousas máis importantes no mundo que un incidente infantil.

talía teatro

<https://taliateatro.gal>

AXENCIA GALEGA
DAS INDUSTRIAS
CULTURAS